

KAŻDY Z NAS JEST INNY 3

KARINA MUCHA
IWONA PIETRUCHA
ANNA STALMACH-TKACZ

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania wychowania przedszkolnego

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik

Recenzja merytoryczna – dr Anna Kienig

Maria Ferenc

dr Beata Rola

Urszula Borowska

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji

Aleje Ujazdowskie 28

00-478 Warszawa

www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Tytuł zajęć:

Każdy z nas jest inny 3

Cel główny:

kształtowanie pozytywnych postaw i przełamywanie stereotypów funkcjonujących w odniesieniu do osób niepełnosprawnych.

Cele szczegółowe:

dziecko wykazuje sprawność ciała i koordynację, wczuwa się w emocje i uczucia osób z najbliższego otoczenia, współdziała w zespole rówieśników, uważnie słucha i nadaje znaczenie swym doświadczeniom.

Metoda projektu:

Techniki: dyskusja, zabawy ruchowe, zabawa plastyczna, wykorzystanie TIK, zabawy z elementami Metody Ruchu Rozwijającego W. Sherborne.

Formy pracy: praca z całą grupą.

Środki dydaktyczne: książki związane z tematem, piłka, klocki, rękawice kuchenne, worki gimnastyczne, film, deskorolki, kartki, pędzle, farby.

Opis przebiegu zajęć: nauczycielka czyta fragment bajki *Wyprawa na zamek* Agaty Battek – ilustruje tekst. Dyskusja na temat treści. Przedszkolaki stwierdzają, że bohaterem bajki jest chłopiec poruszający się na wózku inwalidzkim. Co to znaczy być niepełnosprawnym ruchowo? Jak można żyć, nie chodząc na własnych nogach? Czy to proste? Chętne dzieci wykonują zadania, wcielając się w role osób niepełnosprawnych: grają w piłkę, siedząc na krzesłkach (nie wolno im się z nich ruszyć), budują z klocków w rękawicach kuchennych, próbują ubrać czapkę jedną ręką, rysować ręką unieruchomioną na temblaku, napić się wody z kubka, mając związane z tyłu ręce itp. Dzieci rozmawiają o swoich uczuciach podczas wykonywania zadań. Nauczycielka uzmysławia im, że osoby niepełnosprawne ruchowo potrafią normalnie funkcjonować w życiu, pokonując wiele barier: są sportowcami, wspinają się po górach (Jaś Mela), malują ustami obrazy. Nie jest im łatwo, ale pokonują swoje niepełnosprawności, by żyć jak inni. Osoby poruszające się na wózku mogą tańczyć – dzieci, siedząc na dywanie po turecku, tańczą ciałem w rytm muzyki. Oglądanie filmu o osobach niepełnosprawnych ruchowo realizujących jakąś pasję, np. z paraolimpiady sportowej. Miniparaolimpiada: zabawy ruchowe „Kto pierwszy?”. 1) Dzieci siadają na dywanie tyłem do mety. Ich zadaniem jest przesuwanie się w kierunku mety jedynie za pomocą rąk. Nie mogą odpychać się nogami. Zabawę można uatrakcyjnić, wykorzystując deskorolki. Dzieci wówczas poruszają się do mety, siedząc na deskorolkach. 2) Dzieci pokonują w workach gimnastycznych określoną trasę do mety. 3) Dzieci toczą piłkę do celu, poruszając się na deskorolce i odpychając piłkę nogami, sterując deskorolką. Bawimy się w malarzy – zamalowywanie pędzlem trzymanym ustami

konturów dłoni dzieci, odrysowanych wcześniej na kartce. Po wyschnięciu prac dzieci wycinają je i podpisują swoim imieniem. Układanie puzzli – pociętych kolorowanek przedstawiających dzieci z niepełnosprawnością ruchową, kolorowanie. Zajęcia ruchowe z wykorzystaniem Metody Ruchu Rozwijającego Weroniki Sherborne (dowolne ćwiczenia, np. w parach).

Samooocena: rozmowa na temat samopoczucia dzieci podczas zajęć. Co było proste, co trudne do wykonania? Jak to jest, gdy nie można korzystać z pomocy rąk i nóg?

Komentarz metodyczny

Do cyklu zajęć o niepełnosprawnościach polecam literaturę i pomoce Fundacji Verba (<http://fundacijaverba.org.pl/>) oraz książkę Agnieszki Kossowskiej *Duże sprawy w małych głowach*. Dłonie wykonane przez dzieci posłużą do stworzenia plakatu integracyjnego w ostatnim dniu projektu. Podczas zabaw mających na celu wczuwanie się w role osób niepełnosprawnych ważne jest umiejętne obserwowanie dzieci i umożliwianie im wykazania się kreatywnością w temacie. Kolorowanki do wykorzystania jako puzzle są dostępne na stronie Fundacji Verba. Prosimy, by dzieci przyniosły do przedszkola jakiś swój ulubiony przedmiot związany z czynnością, którą lubią robić w wolnym czasie.